

Веселин Маринов - Сняг

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Този сняг е съвсем нов
няма спомени за преди,
но ме връща към теб любов
към деня, в който тръгна ти.

[x2]

И тогава така валя
и тогава с дни не спря,
а снежинките от тъга
се превръщаха във вода.

Колко пъти броях до 100 и се взирах в бялото
да те видя за миг дори,
да извикам след тебе "спри".

[x2]

Да изтичаш към мен ти,
да се сгушиш в палтото ми
да целувам като преди
твоите длани премръзнали.

И до днес вали в мен
и е тъжно и не съвсем.
В прозореца ми студа те рисува усмихната.

[x2]

Любовта ни не беше сняг
като него да се стопи
ще намеря пътека пак
към сърцето ти, може би.

Любовта ни не е от сняг -
тя не може да се стопи,
тя при мен ще те върне пак
и този път ще е завинаги.

Тя при мен ще те върне пак
този път, завинаги...